

Sygn. akt V CSK 150/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku A. M. i J. M.

przy uczestnictwie [...], E. K., [...], S. S. oraz [...] "A." Spółki z o.o. z siedzibą w P.
o zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania S. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w J.

z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i stwierdza, że uczestnicy postępowania ponoszą
koszty postępowania kasacyjnego związane ze swoim
udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania o zniesienie współużytkowania wieczystego i współwłasności nieruchomości S. S. złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 13 listopada 2012 r. Postanowieniem tym oddalono apelację obojga uczestników postępowania, tj. E. K. i S. S., wniesioną od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 6 lutego 2012 r. W postanowieniu tym określono b. szczegółowo sposób zniesienia współużytkowania wieczystego i współwłasności.

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia art. 211 k.c. w zw. z art. 95 pkt 1 i w zw. z art. 4 pkt 3a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz art. 623 k.p.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wskazał, że w rozpoznawanej sprawie istnieje istotne zagadnienie prawne, które sformułowane zostało na s. 2 skargi (w pkt a), a ponadto skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, treść skargi kasacyjnej, motywację prawną wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zniesienie współwłasności nieruchomości nie występują przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i pkt 4 k.p.c. W postępowaniu o podział nieruchomości gruntowej sąd powinien oczywiście brać pod uwagę odpowiednie przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2010 r., nr 102, poz. 651), przy czym nie tylko przepisy tego aktu prawnego uzasadniają konieczność dokonywania podziału nieruchomości w sposób umożliwiający prawidłowe korzystanie z budynków posadowionych na działkach. Oba Sądy meriti podkreśliły to, że dokonany podział sądowy był w przeważającej mierze zgodny ze stanowiskiem wnioskodawców oraz poszczególnych uczestników i z dotychczas ustalonym sposobem korzystania z nieruchomości, a sposób częściowego zniesienia współużytkowania wieczystego, zaproponowany

przez strony, po odpowiedniej modyfikacji dokonanej przez sąd, jest zgodny zarówno z przepisami prawa, jak i ich wzajemnymi interesami (s. 4 i 7 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia). Ponadto Sądy meriti brały pod uwagę także interes prawny skarżącego S. S. (por. uwagi na s. 7 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i art. 520 § 1 k.c.

aw

jw